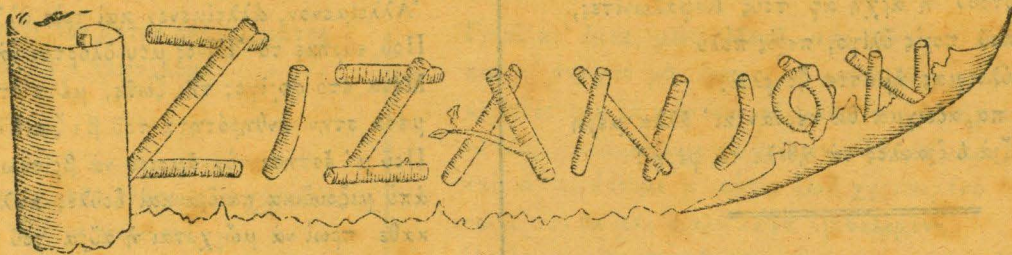

Καραζμού

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΑΗΜΟΣΙΕΥΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Τῆς ἐποχῆς πολιτικά,
σπουδαῖα καὶ σημαντικὰ.**

Δεῦτε χειροκροτήσωμεν τὴν λαϊκὴν μερίδα,
νὰ σκάσῃ κάθε ἀρχοντας περήφανος μιζῆς,
ὁ φούρναρης ξεσπαθώσῃ μετ' τὴν ἐφημερίδα
κι' ὀπίσ' ἀπὸ τὸ κόσκινο μᾶς λέγει τὰ ἐξῆς.
« Λαός μου στάσου ἐξυπνός μὴ πάλιν σὲ γελάσουν
καὶ μετὰ τὰ παληοῖδ' ἀραγά τὴν τσέπη σοῦ χαλάσουν.
Λαός μου διώχ' τὸν πλάτορα ποῦ θὰ σὲ συμφωνήσῃ
κι' ἔλα μεγάρη νηστικός καὶ ψήφα τὸ Διονύση.

Οἱ βουλευτάδες εἰ σοφοὶ καὶ εἰ γραμματισμένοι
τῇ ἐόλῃ τὴν πατρίδα μας τὴν ἔχουν βουλιασμένη.
Κι' ἐν ὄσφ' θὰ μᾶς κυβερνεῦν τῆς μόδας ἢ βελάδες
πάντα στοὺς ἴδιους θάμαστε ἀγῶνας καὶ μπελάδες,
Ποτὲ δὲν θὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴ δυστυχία
καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἔθνους μας θάβῃ πολὺ βραχεῖα,
ἐὰν δὲν τοὺς γκρεμίστε αὐτοὺς τοὺς ἀκαμάτες
πῶχουν ἀπὸ τὸν κόπο σας τίς τσέπες τους γιομάτες
καὶ νὰ ὑποστηρίζετε ἀνθρώπους σὰν κι' ἐμένα
ποῦ νὰν ἀπὸ τὴ χιθόλη τὰ χέρια τους καμμένα. »

Κάτου λοιπὸν ἢ μυρουδιές, τὰ φράκα, τὰ κολάρια
κι' αὐτοὶ ποῦ πᾶνε στὴ βουλὴ μόνο γιὰ τὴν κοιλάρια
Ἦλθε ἡ ὥρα, βρὲς παιδιὰ, τῆς χώρας τὸ τιμόνι
νὰν τὸ κρατήσῃ ἄνθρωπος ποῦ ξέρει καὶ ζυμάνει.
Δὲν θέλουμε τὸν Ἄθωνα οὔτε τίς βιζιτιές του,
ἀπὸ τοῦ ὁ ἀρτοποῖδὸς μετὰ τοῖς πινακιότης του.

Ὁ Μουφερράτος μ' ὅλη τοῦ τὴν νομικὴν δεινότητα,
κι' αὐτὸς πολὺ περισσότερο μᾶς ἔχει λησμονήσει,
κι' ἀφοῦ δὲν πήγαμε μπροστὰ μ' αὐτὴν τὴν ἰκανότητα
χιλίες φορές καλότερα νὰ ποῦμε τοῦ Διονύση,
ποῦναι καθ' ὅλα σύμφωνος μετὰ τὰ φρονήματά μας,
σῦρεν' ἐπὶ μωρὲ ψωμὰ γιὰ τὰ θελήματά μας
κι' ἐκεῖ ποῦ θὰ ἐργάζεσαι ὑπὲρ ἡμῶν μετὰ ζῆλο,
ἔχε καὶ τὸ φουρνόξυλο μὴ χρειαστῇ γιὰ ξύλο.

Ἄν ὅλο τὸ Ῥωμέϊκο ἤθελε συμφωνήσῃ
νὰ βγάλῃ ἀντιπρόσωπους νὰ μειάζουν τοῦ Διονύση
καὶ τὰ μπιλιέτα στὴ Βουλὴ νὰ ὑπερτιμηθοῦνε,
ἐντὸς τοῦ ἔτους αἰγούρα ἤθελε πληρωθοῦνε
ἀπὸ τὸν κόσμον τὸν πολὺν ποῦ ἤθελε συρρέει,
ὅλα μας τὰ πανάρχαια καὶ ξακουσμένα χρέη.

Ἴδου λοιπὸν ὠφέλεια π' ἀμέσως θὰ μᾶς ἔρτη
κι' ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀδρεφέ, θὰ ἤμαστε καὶ τσέρτοι
πὼς τότες ἤθε λείψουμε κι' ἡ κωλυσιεργίες
κι' ἄλλες ἀπὸ τοῦ βήματος πολλές μωρολογίες
ποῦ κάθε τόσο πιάνουμε καὶ τίς ἀνασχυρολεύουν
μόνον καὶ μόνον δηλαδὴ γιὰ νὰ μᾶς βεζιλεύουν
καὶ νὰ ὑπεχρεώνουνε τὸν κόσμον νὰ διαβάξῃ
πράματα ποῦ τὰ ξέχασε νὰ βῆν ἀηδιάξῃ.

Ὁφέλεια θὰ ἦτανε τοῦ κράτους μας σπουδαῖα
ἐὰν εἰς τὸ Ῥωμέϊκο ἐπήρχετο ἰδέα
νὰ κηρυγῆσουν τοὺς παχείς λογίους ἀρouraίους
καὶ βουλευτὰς εἰς τὸ ἔξῃ νὰ βγάνουν φουρνάρεις
σκαφτιάδες καὶ χαυμάλιδες, μάστορες καὶ τεχνίτες!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΡΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ4Υ1Φ30069

κι' ἂν ἐγενότου' ἡ ἀρχὴ ἀφ' τοῦς Κεφαλωνίτες,
 ποῦ ποῖος ὀλίγο, ποῖος πολὺ
 ὅλοι μας ἤμαστε ζουρλοί,
 ἀμέσως τὸ παραδειγμα θὰ πέρναν κι' ἄλλα μέρη
 κι' ἴσως δεξιὰ ὁ ἐξιάλογος νὰ ἤθελε τὰ φέρη!

**Ὁ Μέτελας πέρνει φωνή,
 καὶ τὶς κυρὲς συγκινεῖ.**

Νάτες ἢ χαριτόβουτες καὶ ντιστεγκέ παρέες!
 Καλῶς ὠρίσατε λοιπὸν κυρὲς μου ὠραίες.
 Εὐθὺς καθὼς ἐμύρισε ὁ Θεριστὴς κι' ἡ ζέστα
 μώμυρισε κι' ἐρένα ἢ χνουδερὴ σας βέστα.
 Πόσον μὲ κάνετ' εὐτυχῆ
 τὴν κάθε τέτοια ἐπιχῆ
 ἀλλὰ καὶ πόσον φεθερόν κι' ἀπάνθρωπον ἀκόμα
 ποσῶς νὰ μὴν αἰσθάνεται τὸ σιδηροῦν μου σῶμα!

Καλῶς τες τὶς ἀρχόντισες καὶ τὶς ἀρχοντοπούλες,
 π' ὀμπρός μου χίλια κάνουνε κορτάκια κι' ἀγαπούλες,
 πὶ' ἐγὼ ποῦ μὲ τὸ σφιγῆς σας πολὺ στενοχωριῶμαι,
 ἄλλο δὲν κάν' ὁ δύστυχος παρὰ νὰ καταριῶμαι,
 αὐτὸν τὸν ἀφιλότιμο πωστάθηκ' ἢ αἰτία
 ἓνα κομμάτι σίδερο νὰ στέκω στὴν πλατεία,
 νᾶρχεται κάθε δουλικὸ μ' ἐμὲ νὰ κογιονάρη
 καὶ σ' ὅλα τὰ αἰσθήματα νὰ γίνωμαι φανάρι!

Τὶ ἔκαμα ποῦ μούδοσαν μιὰ τέτοια τιμωρία;
 Τὶ ἔκαμα ποῦ μ' ἔστησαν ἐδῶ νὰ μὲ γελᾶτε;
 Πὶ' χρωστώ νὰ μῶρχεται ἢ καθεμιὰ κυρία
 καὶ νὰ μοῦ λέη « Μέτελα, γιατί δὲν μᾶς μιλάτε;
 Γιατί γιὰ τὰ φουστάνια μας καὶ σὲ νὰ μὴ σὲ μέλλη;
 Γιατί νὰ ἦν' ἀκίνητα τὰ σιδηρᾶ σου μέλη,
 καὶ ναρχωμάστε ὅλες μας σιμά σου κάθε χρόνο
 νὰν τὰ τυρᾶμε ὀηλαδὴ καὶ νὰ μᾶς κἀνη πόνος;

Γιατί νὰ μὴν εἶσ' ἄνθρωπος ἔστω καὶ τιποτένης
 παρὰ ποῦ μένεις ἀρμωστής βουβὸς καὶ σιδερένης;
 Γιατί καὶ σὺ τὴν δύναμιν, καυμένη, νὰ μὴν ἔχης
 ἔσπίσω μας νὰ τρέχης,
 κι' εὐθὺς ἐπὶ τῇ θέα σου τὸ φύλον μας νὰ χαιρῆ
 κι' ὅλες νὰ σὲ κυττάζουμε μὲ φασαμὲν στὸ χέρι;
 Γιατί, καυμένη, νὰ μὴ ζῆς ἔστω καὶ παντρεμένος
 παρὰ νὰ στέκης ἄψυχος καὶ πάντ' ἀποδεμένος; »

Ἄλλοίμονον, ἀλλοίμονον καὶ τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι!
 Ποῦ εὗρηκε τὸ ἔθνος μου ὀλόρτον νὰ μὲ βάλῃ!
 Μέσα στὸ σφιγῆς τῆς ζωῆς, μέσα στὴν εὐθυμία
 μέσα στὴν ἀνθρωπότητα τοῦ βιζαβιταμιά!
 Ποῦ μ' ἔστησε τὸν ἄμειρο νὰ βρισκῶ τὸ μπελᾶ μου
 ἀπὸ μιζούδικα παιδιὰ καὶ δούλες καλαπόδες,
 κάθε πρωὶ νὰ μῶρχεται ἢ αὔρα τοῦ θαλάμου
 ποῦ τὴν μυρώνουν καθιδροὶ νεσοσυλλέκτων πόδες!

Καλῶς ὠρίσατε κυρὲς καὶ ζηλεμένες κόρες·
 ἦλθαν ἢ μέρες ἢ γλυκιές, ἢ ζαχαρένες ἄρες,
 ποῦ μιὰ σὰς βλέπω γύρω μου μὲ νουβωτὲ φουστάνια,
 κι' ἄλλη σὰν Ἐβες ἀφελεῖς ἀπέναντι στὰ μπάνια.
 Μιὰ στὴν ξηρὰ χαρούμενες τοῦς ἀθλοῦς σας νὰ λέτε
 κι' ἄλλη σὰν ψάγια ζηλευτὰ στὴ θάλασσα νὰ πλέτε.
 Σᾶς καμαρόνω ὀηλαδὴ τὸ βράδυ στολισμένες
 καὶ τὸ πρωὶ στὴ θάλασσα τἀνάσκελα πεσμένες.

Τώρα, πῶς θέλετε κυρὲς νὰ μὴν παραπονοῦμαι
 βλέποντας τόσα πράματα κι' ἐγὼ νὰ μὴν κινουῦμαι;
 Πῶς θέλετε τὴν τύχη μου νὰ μὴν τὴν καταριῶμαι
 καὶ τ' ἀδικό μου ριζικό,
 π' ἀπὸ τὸ φύλο τ' ἀνδρικό
 ἐγὼ ὁ κακορίζικος μονάχα δὲν τυριῶμαι.
 Μόνον ἐρένα τὸ φτωχὸ καμμιὰ σας δὲν μὲ θέλει
 καὶ διαρκῶς περιφρονεῖ τὰ σιδηρᾶ μου μέλη.

Ἄλλὰ καὶ τί ἀντίθεσις καὶ τί μωρὰ ἰδέα!
 Μέσα σὲ τόση ντιστενζιόν, σὲ λουσα, σὲ κορέλες,
 μέσα σὲ τόσα πρόσωπα μεγάλα καὶ σπουδαία
 ἐγὼ νὰ στέκω νὰ κρατῶ, ἓνα χαρτὶ σαρέλες!
 Μωρὲ πῶς μὲ κατήνησαν κοτζάμου διπλωμάτη
 δὲν μῶθαναν τοῦλάχιστον ἓνα μονόκλ στὸ μάτι;
 Ἢ κι' ἓνα κλεφτοφάναρο, μωρ' ἀδερφεῖ, στὸ χέρι
 κᾶπως νὰ ἦμαι χρήσιμος κι' ἐγὼ σ' αὐτὸ τ' ἀσκέρι!

Ζουλευτικά μου θηλυκὰ π' ὀμπρός μου καμαρόνετε,
 σᾶς βλέπω κι' ὅταν νήπια τὰ σπάργανα λερόνετε,
 σᾶς βλέπω κι' ὅταν ἐρχεσθε ἀπὸ τὸ μάθημά σας
 ποῦ σᾶς ἀλείφει μυρουδιές καὶ ποῦδρες ἢ μαμὰ σας!
 Σᾶς βλέπω κι' ὅταν μπαίνετε στὴ νιότη τὴν τρελλή
 π' ἀθέλητα σᾶς κλέφτουνε τὸ πρῶτο σας φιλί,
 σᾶς βλέπω κι' ὅταν πονοῦν τὰ ἔγχετά σας ἀπλώνετε
 καὶ τὸ γαμπρὸ τρακῶνετε,

ΙΑΚΩΒΑΓΓΕΛΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

3037
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑΣ
 ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

σὰς βλέπω κι' ὅταν ἔχετε τὸν ἄντρα σας ἱμπράτσο
νὰ σὰς ἀρέσῃ δηλαδὴ τὸ ξέιο ἱμπράτσο.

==

Σὰς βλέπω σὰν χωρίζεστε, σὰς βλέπω σὰν χηρεύετε
μὲ μείζονα διάθεσιν τὰ ἴδια νὰ γυρεύετε,
σὰς βλέπω καὶ πρεσβύτερες καὶ γερασμένες νόνες
κουράγιον πάντα νάχετε γι' ἀβάσταχτους ἀγῶνες,
καὶ τέλος τὴν ἐξέλιξιν τοῦ φύλου σας κλουθώντας,
καλοτυχίζω τοὺς νεκροὺς καὶ κλαίω μὲ τοὺς ζῶντας!

**Ὁ Γράνης κι' ὁ Μαροῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Γ. — Πούνε μωρὲ τὸ θέατρο, κακὴ ψυχρὴ σου ὦρα;
Ποῦν' ὁ Ἑρνάνης πῶλεγεσ καὶ ἡ Ἐλεονώρα;
Δὲν ντρέπεσαι βρὲ μασκαρᾶ νὰ κάνῃς τέτοια πράματα
νὰ βγάλῃς εἰσιτήρια καὶ νὰ κολλᾶς προγράμματα
πῶς θάρτη κομπανία
κι' ὁ κόσμος νὰ τὴν καρτερῇ μὲ τόση ἀγωνία;
Γιὰ ποιούς μὰς πῆρες δηλαδὴ, μωρὲ λιμοκοντόρο,
πῶλεγεσ πῶς θὰ παίξουνε λαμπρὰ τὸν Τροβατόρο,
κι' ἀντὶς αὐτὸν ν' ἀκούσμε, κακοχρονάχης χάχα,
ἀκούμε τὸ ντελίριο τοῦ Μουσταφᾶ μονάχα.

==

Τὶ σοῦ χρωστούσανε μωρὲ τῆς κρέμας ἡ κυρίες
ποῦ τὸ ἔκαμες κι' ἐτρέχανε γιὰ τουαλεταρίες;
Τὶ σοῦ χρωστοῦσε πῶπρεχε, ἀνήμερο θηρίο,
κι' ὁ νύριος Λυγδόπουλος γιὰ ναῦρη θεωρεῖο;
Γιατὶ μωρὲ μὰς γέλασεσ πῶς θάρτουν ἡ ἀρτίστες,
κι' ἀντάρεψες καὶ μερικὸς τσιγκούνηδες παλκίστες
κι' ἔλαναν σκουρδουμπέλια
πῶς θὰ τοὺς δώσουν διάφορο τὰ πάλκα σὰν ἀμπέλια;

==

Γιατὶ μωρὲ μὰς ἐπαίξεις αὐτὸ τὸ μπευσολότο
κι' ἔλαμες, κακοθάνατε π' ὁ τάδες νὰ σὲ πάρῃ
τὸν Παναγάκη τὸ Χαῖδᾶ νὰ πάρῃ μαντιλότο
μὴν ἐβγῇ ἀφ' τὸ θέατρο ζεστός καὶ κοστιπάρει;
Γιατὶ μωρὲ ψευτούλιακα, γιατί μωρὲ ἀντάρτη
νὰ κάμῃς καὶ τὸν Παναγῆ τὸ Σουπιονᾶ τὸν φάρτη
νὰ βάλῃ τὰ παιδάκια του νὰ κάμουν νάνι, νάνι,
γιὰ νὰν ἐλευθερὸς κι' αὐτὸς ν' ἀκούσῃ τὸν Ἑρνάνη;

Γιατὶ κι' ἐμὰς, μωρὲ Μαροῆ, μὰς γέλασεσ ἀκόμα
καὶ μ' ἀνοιχτὸ μὰς ἔκαμες νὰ καρτεροῦμε στόμα,
κερίστες ποῦ θάρχώντανε νὰ κάθωνται σιμὰ μας,
νὰ μὰς ὑποδαυλίσουνε τὸ πρῶτον αἰσθημὰ μας
καὶ νὰ περάσουνε μ' αὐτέσ ζωὴ χαριτωμένη
τώρα ποῦ θὰ μὰς διαλῇ κάψα ἐλαβολεμένη.
Πολλοὶ μωρὲ παληάνθρωπε καὶ μαυρεκακομοίρη,
εὐρῆκαν καὶ ὤματιο καὶ τῶχανε χαζίρι.

==

Γ. — Τὶ τᾶβαλλες μ' ἐμένανε, βρὲ Γιάννη, καὶ μὲ βρίζεις;

Μὴ τᾶχα δὲν γνωρίζεις,
πῶς ὁ Βασάκης δηλαδὴ μαζὺ μὲ τὸ δετόρο
μῶδῶσανε τὴν εἴδησι γι' αὐτὸν τὸν Τροβατόρο;
Τὶ φταίω ἴγῳ ἂν μερικοὶ τῆ γλῶσσα τοὺς τρεχοῦσαν
γιὰ νὰ καταμαγεύσουνε τὴν πρῶτην προστυχεῦσαν;
Τὶ φταίω ἴγῳ ἂν βρέθηκε ὁ Γρήσας μ' ἓνα σάλτο
στὴν ἀπεβάθρα ν ἐ γ κ λ ι ζ ἔ γιὰ ναῦρη τὴν κοντράλτος;

==

Μήπως σ' αὐτὴν τὴν συντροφιά ἔγραψα ἴγῳ νὰ μῶρτη
ποῦ τᾶβαλλες μ' ἐμένανε, κακοχρονάχης . . . μῶρτη;
Κι' ἔπειτα τὶ τὰ θέλουμε τὰ τόσα γουδιμέντα;
Δὲν βλέπεις πῶπνιγήκαμε μέσα στὰ ἱστρουμέντα;
Δὲν βλέπεις τί μαζώνεται τὸ βράδυ στὴν πλατεία;
Ἐκεῖ καὶ ἡ φιλόμουσος ἡ ἀριστοκρατία,
ἐκεῖ τριγύρω βρίσκεται στὶς ἄκρες τρυπωμένο
καὶ τὸ καντουνεβέλεσο τὸ ξεκαπελωμένο.

==

Ἄλλὰ τί τρέχει, βρὲ Μαροῆ μὲ τὸ Νοσκομοεῖο;
Μ. — Τὰ πράγματα ἐφθάσανε σὲ ἀσχημο σημεῖο
ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἶν' αὐτέσ κουβέντες γιὰ νὰ κλαῖμε,
λέω νὰν τίς ἀφήσουμε κι' ἄλλη φορὰ τίς λέμε.

— x x x x —

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

Ἄγέρι μου ὀγρήγορο ποῦ τρέχεις στὴν πλατεία,
πάρε ποῦ εἶσαι σπλαχνικὸ ἓνα γλυκὸ φιλὶ μου
καὶ δός' το στὴ χρυσῇ μου.

Στὰ ρόδινα τὰ χεῖλη της τὰ ζαχαροπλασμένα
ἀπίθος το' μὴ φοβηθῆς ἀνήκουε σ' ἐμένα.

Ποιὸς τῆς τὸ στέρνει τὸ φιλὶ, δὲν θένα σ' ἐρωτήσῃ;
ἀφοῦ ἐγὼ δὲν θὰμ' ἐκεῖ, εὐθύς θὰ τὸ γνωρίτῃ!

Βασιλικός.

Κυρίες μου σὰς τὸ μινῶ μὲ τὸ πευλί τ' ἀησόνι,
στὸ πρῶτο ἐξέδωκ' ἐκ τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκῃ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ

Ἐδόθησαν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν αἱ παραιτήσεις δύο μελῶν τοῦ Ἀδελφάτου τῶν Φιλ. Καταστημάτων καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν.

Διατὶ τοῦτο; Βεβαίως ὁ λόγος τῶν παραιτήσεων δὲν θὰ ἦναι μικρὸς καὶ νομίζομεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναφύωνται σκάνδαλα εἰς τὸ μόνον ἴδρυμα διὰ τὸ ὁποῖον σεμνύεται ἡ Κεφαλληνία.

Πρὸς τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Κεφαλληνίας

Ὡς Πρόεδρον τοῦ Ἀδελφάτου τῶν Φ.Κ. Κεφαλληνίας

Σεβασμιώτατε!

Ὅτε ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Δωρίδας, βαρέως ἀσθενῶν καὶ προαισθανόμενος τὸ τέλος τοῦ βίου του, προσεκάλεσεν ἡμᾶς εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπεῖον, καὶ μᾶς παρεκάλεσε ν' ἀναλαβωμεν τὴν ἐσωτερικὴν ἐποπτεῖαν, τῶν νῦν ὑπὸ τὴν διοίκησιν ὑμῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων, λέγων ὅτι θὰ ἀποθάνῃ ἡσυχος εἰς τὰ Καταστήματα ταῦτα ἀφήσῃ εἰς καλὰς χεῖρας, ἐδέχθημεν ἀσμένως τὴν πρότασίν του καὶ ὅπως εὐχαριστήσωμεν τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Ἱερόρχην, καὶ διότι ἐγνωρίζομεν ὅτι, ὡς πρὸς τὴν περιθαλψίν τῶν ἀσθενῶν, οὐδεὶς ἀνὴρ δύναται νὰ πράξῃ, ὅτι θὰ πράξῃ γυναικεῖα χεῖρ.

Κατὰ τὰ δύο ἔτη τῆς ἐποπτείας ἡμῶν κύριον μέλημά μας ὑπῆρξεν, ἡ καθαριότης, ἡ τάξις, ἡ οἰκοκυροσύνη τοῦ Νοσοκομείου, καὶ ἡ περιθαλψὶς τῶν πασχόντων, ἀληθεῖς δὲ μαρτυρίαι τούτων, εἰσὶν, αἱ εὐχαὶ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη, τῶν δυστυχῶν ἀσθενῶν.

Ἠλθὲν τὸ νῦν Ἀδελφάτον θεωροῦν φαίνεται ὅπως περιττὴν τὴν ἐποπτεῖαν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν, προέβη εἰς τὴν ἀταμῆσιν καὶ καταγραφὴν τῶν ἀσπυρορροῦχων, ἐνῶ ἐν τῷ ἐπί τούτῳ παρ' ἡμῶν καταρτισθέντι βιβλίῳ, εἰσὶν ἅπαντα ταῦτα, μετ' ἀκριβεῖας καταγεγραμμένα, ἢ δ' ἀνάρμοστος αὕτη, καθ' ἡμᾶς, πράξις, μελῶν τινῶν τοῦ ὑφ' ὑμᾶς ἀδελφάτου, μᾶς ἀναγκάζει νὰ υποβάλλωμεν τὴν παραίτησίν μας.

Ἀποχωροῦσαι ὁμως δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν θλήψιν διὰ τὴν κακὴν πίστιν καὶ ἀσυμφωνίαν τοῦ διοικοῦντος νῦν Ἀδελφάτου, τὸ ὁποῖον λυπούμεθα ὅτι κακῶς ἐννοεῖ τὸ συμφέρον τῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων, τοῦ μόνου κοσμήματος τῆς Κεφαλληνίας, ὑπὲρ τῶν ὁποίων τόσα γνήσια τέκνα τῆς, τὸν ὄβολόν αὐτῶν προσφέρουσι.

Ἀσπαζόμεναί τὴν δεξιάν τῆς Υ. Σεβ. Διατελοῦμεν τὰ τέως μέλη τῆς ἐποπτικῆς ἐπιτροπῆς.

KATE TOYTA. — ΜΙΜΗΤΣΑ Φ. ΠΡΟΚΟΠΗ. —
MARIA KONTOMIXALΟΥ. — MARIA Γ. ΓΓΓΛΕΣΗ

Πρὸς τὸν Σεβ. Ἐπίσκοπον Κεφαλληνίας, ὡς Πρόεδρον τοῦ ἀδελφάτου τῶν Φιλ. Καταστημάτων Κεφαλληνίας
Παραίτησις Γεωργ. Χ. Γερμενῆ κατοικοῦ Ἀργοσολίου
Ἀργοστόλιον, 11 Ἰουνίου 1902.

Πρὸ δωδεκαετίας ὑπῆρέτητα ὡς μέλος τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας καὶ

Ἐπειδὴ εὐρίσκομαι ἐν διαφωνίᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ἀδελφάτου, καὶ ἀδυνατῶ νὰ συνεργασθῶ μετ' αὐτῶν, δι' οὓς λόγους ἐν καιρῷ ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἐκθέσω.

Δηλῶ διὰ τῆς παρούσης, ὅτι παραιτοῦμαι ἀπὸ μέλος τοῦ ἀδελφάτου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ.

Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Κεφαλληνίας
Ὡς Πρόεδρον τοῦ ἀδελφάτου τῶν Φ. Κ. Κεφαλληνίας

Δήλωσις Γεωργ. Ἰγγλέση ἱατροῦ ὡς μέλους τοῦ ἀδελφάτου τῶν Φ. Κ. Κεφαλληνίας.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 11 Ἰουνίου 1902.

Σεβασμιώτατε.

Ἐκλεχθεὶς πάντοτε παμπηφεὶ καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἰδρύσεως τοῦ ὑπὸ τὴν Υ. Σ. ἀδελφάτου τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας ὡς μέλος ἱατρὸς (ἐπόπτης) καὶ διατελέσας ἐπὶ 14 συνεχῆ ἔτη ὡς τοιοῦτος, συνηρητέατα προθύμως καὶ ἐν ὁμονοίᾳ μετὰ τῶν ἐκάστοτε συναδέλφων μου, συντελέσας κατὰ τὸ ἐνὸν εἰς τὴν κανονικὴν τῶν Καταστημάτων λειτουργίαν καὶ τὴν πανθομολογουμένην πρόοδον αὐτῶν.

Φρονῶν δ' ὅτι ἄσκοπος ἀποβαίνει ἢ περαιτέρω ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ διαμονή μου, ἀφοῦ τὰ, ὡς ἐκ τῆς εἰδικῆς κατὰ νόμον ἐντολῆς μου, ὑπ' ἐμοῦ προτεινόμενα υποβάλλονται εἰς τὸν ἐλεγχον ἀναρμοδίῶν περὶ τὰ τοιαῦτα, συνεπῶς δὲ δὲν δύναμαι νὰ συντελῶ κατ' οὐδὲν εἰς τὴν πρόοδον τῶν Καταστημάτων, ἀναγκάζομαι νὰ παραιτηθῶ τῆς θέσεως ταύτης, εὐχόμενος ἵνα ὁ ἀντ' ἐμοῦ ἐκλεχθὸς ἡμετέρος, μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν φανῇ χρησιμώτερος ἐμοῦ.

Ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν τῆς Υ. Σεβ. Διατελῶ
Γ. ΓΓΓΛΕΣΗΣ Ἱατρός.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ὉΡΑ

Αἱ διὰ τοῦ χθεσινοῦ ταχυδρομείου κομισθεῖσαι Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσιν τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ Ἰσσελῆς συνελήφθη ἐξωθεν τῶν Πατρῶν κατὰ τὴν θέσιν Μυνητιλόγιον, ἀλλ' οὐδὲν τούτου ἀνακριβέστερον. Κατὰ τὰς ἡμετέρας ἀσφαλεῖς πληροφορίας ὁ διαβόητος σύντροφος τοῦ Πανοπούλου μόλις μαθὼν ὅτι μετὰ τὴν ἐκτέλεσίν του καταλέγεται καὶ ὁ Κίμων Βασιδῶρος ὑπερτάτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΝΕΒΙΟΝ ΝΑΥΣΤΕΙΟΝ ΠΕΡΙΣΣΕΙΩΝ.